

незналиието си на славенския езыкъ, че името *Српы* може да му са е счуло за *Споры*. А че византійскытъ списатели сѫ били твърдѣ бѣдни етимолозы, има доста доказателства. Тъй напр. *Анна* комнена произвожда града Шуменъ, не отъ *шума* или отъ *шумъ*, но отъ *Симонъ!* — *Царевъ-бродъ* или прѣходъ, другы го произвождать отъ *царь* и *брада...?*!

Хормейаръ (Hormayag), баварскый географъ, въ архивытъ си казва: « земята на *Цернанитъ* (*) (Сервани) є толкозъ голъма, щото, споредъ какъто увѣряватъ тѣ, сичкытъ славенски народы сѫ произлѣзли отъ нея. »

Името *Кроаты* (Хърваты) тъй сѫщо са є употребявало общирно. Констант. Порфиородный говори за бѣлы и черны Кроаты. Стріттеръ споменува, че Сервите сѫ са звали ёще и Кроваты, и пакъ: « Кроватското племе, което иѣкои наричатъ и Серви. » Тъй сѫщо намѣрвамы общото име Славы и Лѣхы, Чехы, Венды и Сербы, какъто и много други имени да са отдаватъ на славенскытъ племена, които сѫ били распрѣснѣти по едно обширно пространство земя. Но отъ сички тѣзи имена Шафарикъ предпочита името Венды, като най-всесобщо старо названіе, съ което са є означавала по-голъмата часть отъ славенскытъ народы, и даже иска да каже, че това име имъ са е давало отъ чужденцы, когато тѣ самы сѫ са звали Сербы, Српы или съ друго иѣкое особенно име.

Първото отличително наименование *Славы*, *Славини*, *Сѣлавини*, *Славини* и пр. имъ са є дало за първъ пѫть отъ Византійскытъ списатели и съ туй име вынѣгы почты сѫ гы наричали. Имената

(*) Да не бѫде Сервани, косто по иде близу до Серзаны?